

[Erhard Jakobsen.]

omstændigheder synes det ikke rimeligt at opretholde den nuværende strafrente svarende til 6 pct. p. a. Ydermere kan den nugældende ordning friste skatteborgere til at skaffe sig en billig finansiering ved at undlade at betale skat rettidigt.

Indenrigsminister *Hans Hækkerups* svar (20. juli 1965):

Bestemmelsen i kommuneskattelovens § 41 må ses i forbindelse med rentebestemmelsen i § 38 i lov om indkomst- og formueskat til staten, og en forhøjelse af rentesatsen ved for sen skattebetaling må derfor i givet fald foretages ved ændring af begge de nævnte lovbestemmelser.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en forhøjelse af strafrenten må anses for ønskelig, vil jeg indledningsvis bemærke, at rentetilskrivningen jo ikke er kommunernes eneste reaktionsmulighed over for skatte-restanter. Såvel den bestående adgang til løntilbageholdelse til dækning af restancer som udpantning for disse udgør betydeligt mere effektive midler til skattens inddrivelse, og det forholder sig altså ikke således, at en skatteyder vilkårligt kan skaffe sig en billig kredit på skattevæsenets bekostning, i hvert fald ikke i kommuner, der energisk gør brug af de bestående inddrivelsesmidler. I tilfælde, hvor restancen udelukkende skyldes manglende betalingsevne, hvilket vel dog er reglen, vil en forhøjelse af renten jo være uden væsentlig betydning for skatteinddrivelsen. Endelig mener jeg at burde fremhæve, at renten ikke umiddelbart beregnes efter restancens varighed, men med $\frac{1}{2}$ pct. pr. påbegyndt måned, hvilket efter omstændighederne vil kunne medføre, at den faktiske rente bliver langt højere.

Imidlertid er jeg enig med forespørgeren i, at den nuværende høje markedsrente gør det naturligt at tage spørgsmålet om en forhøjelse af strafrenten op til nærmere overvejelse, og det er da også min agt snarest at forhandle med finansministeren herom. Jeg må i øvrigt mene, at en eventuel forhøjelse af skatteydernes strafrente naturligt må resultere i en tilsvarende forhøjelse af den rente — ligeledes $\frac{1}{2}$ pct. pr. måned — som kommunerne er pligtige at svare staten ved for sen indbetaling af de af kommunerne opkrævede statsskatter.

Spørgsmålet om størrelsen af kommunernes strafrente er i øvrigt også blevet aktuelt ved de i den senere tid konstaterede øgede vanskeligheder for kommunerne med hensyn til at afregne statsskatterne til de fastsatte terminer.

Endelig finder jeg anledning til at bemærke, at også strafrenten for ejendoms-skatteestancer, ligeledes $\frac{1}{2}$ pct. månedlig, vil blive taget op til overvejelse i forbindelse med de øvrige rentespørgsmål.

Af *Erik Kragh* til forsvarsministeren (16. juli 1965):

„Kan ministeren oplyse, hvilke saglige betragtninger der ligger bag ministerens beslutning om, at det uanset den ansvarlige sagkunds-kabs opfattelse skønnes forsvarligt at afkorte genindkaldelserne fra 21 til 18 dage?“

I betragtning af, at regeringen i fjor helt lod genindkaldelserne bortfalde og herved forårsagede en svækkelse af beredskabet for halvdelen af hærens mobiliseringsstyrker, må det være af interesse for offentligheden at blive gjort bekendt med de saglige overvejelser, regeringen har lagt til grund for en reduktion af genindkaldelserne i år med heraf følgende ny svækkelse af beredskabet.

Der skal i denne forbindelse erindres om, at hærens beredskab hviler på to hovedbestanddele, nemlig de stående kampklare styrker i fredstid (2 brigader) og muligheden for at mobilisere reservestyrker (4 brigader), der har en sådan uddannelse, at de er krigsbrugbare. Derfor er genindkaldelserne nødvendige, og derfor betyder det en svækkelse af beredskabet i et par år, hver gang genindkaldelserne ikke gennemføres som planlagt.

Forsvarsminister *Victor Grams* svar (23. juli 1965).

Spørgsmålet om den planlagte genindkaldelse af styrker til hæren har som bekendt været drøftet i det for nylig nedsatte politiske forsvarsudvalg, og det blev her aftalt, at udvalget skulle tage spørgsmålet om en omlægning af genindkaldelserne op til principiel overvejelse.

En eventuel omlægning af genindkaldelsesordningen ville imidlertid ikke kunne